

на фуражъ и материали нуждни за домакинството. Въ етажа се намира друга, втора „кжща“ наречена „горна“, или „голѣма“. Долната кжща се използва зимно време, гдето е по запазено отъ зимния студъ, понеже околнитѣ стени на приземието сж винаги и на всѣкжде масивна каменна зидария; освенъ това приземието е съ минималенъ брой прозорци, обикновено съ размѣри 50—60—70 см. и само съ една входна букова масивна врата.

Помещенията на етажа сж нагласени специално за живѣене на семейството лѣте, кждето последното се изнася съ стопляне на времето.

До тука е приликата между всички планински български кжщи,

Обр. 136. — Кжща въ с. Заножене.

премине ли се къмъ по-обстойно разчленение на тѣзи кжщи, ще се види, че родопската кжща има особености, които при останалитѣ ги нѣмаме, както въ разпредѣлението така и при външната архитектура. Като се отдѣли родопската кжща въ единъ класъ, всички останали планински кжщи се характеризуватъ съ отворения отъ страни чардакъ, който заема цѣлото протежение на една отъ странитѣ на етажа, обикновено обѣрнатата къмъ двора, кждето е и сжщинската фасада на сградата, накждето и жилището се разкрива и посредствомъ чардака влиза въ връзка съ градината. Стѣлбата, която води отъ приземието за етажа, се развива въ чардака, презъ който се минава за да